

ומפתחות העזרה היו בידם! כלומר, ברשותם. שטבלה של שיש היתה בבית המוקד, ותחתיה היו מונחים כל המפתחות. ואותם זקנים היו ממונים עליהם.

אבל פרחי כהונה [בחורים שכבר הגיעו לכלל עבודה] של אותו בית אב⁽¹²⁾, לא היו ישנים על הרובדים שבתוך החומה של בית המוקד, אלא היו מניחים איש כסתו בארץ, ושוכבים על קרקע בית המוקד⁽¹³⁾ בשטח שהיה בנוי בחול או בשתי הלשכות שהיו בנויות בחול.

ולא היו ישנים הכהנים בבגדי קדש, אלא היו פושטין את בגדי הכהונה קודם השינה,

ב. והיה בית המוקד מוקף ברובדין של אבן! שאבני הגזית של השורה התחתונה של חומת בית המוקד, לצדה הפנימי, היו בולטות מן הכותל ולפנים כעין אצטבאות. ושורת האבנים שמעליה היתה צרה ממנה, וכן הלאה. [ראה ציור], והיו כעין מדרגות, זו על זו.

וזקני בית אב שזמן עבודתם למחר, היו עולין על רובדין אלו, וישנים שם על מדרגות החומה של בית המוקד, בחציו שהיה בנוי בחול, [ויש אומרים שהיו ישנים בשתי הלשכות של בית המוקד שהיו בנויות בחול, שגם בהן היו רובדים].

המוקד, יחד עם זקני אותו בית אב. והיו מתחלקים ביניהם בשמירה. שבזמן שחלקם ישנים שומרים האחרים. וה"רובין" הם פרחי כהונה של אותו משמר, אלא שלא היה זמן עבודתן למחר. והם היו שומרים בבית אבטינס ובבית המוקד. וכן משמע מסתימת דברי הרמב"ם שם.

13. וכתב הראב"ד בפירוש ראשון שלא היו ישנים ממש, שהרי היו צריכים לשמור. אלא שכש אחד מהם נחלש, היה יושב ונח על כסתו. עוד פירש, שהיו ישנים לאחר שעמדו הזקנים לעבודתם. דאז כבר ליכא חיוב שמירה, לפי שאין שמירה אלא בלילה.

ובפסקי תוספות איתא: כהנים ולויים נחלקו למשמרות, וזמן קבוע היה להם לישון. ואם מצאו הממונה לכהן שישן יותר, חובטו במקל ושורף בגדיו! ובאו ליישב בזה תמיהת הראב"ד הנ"ל. ולכך כתבו, דאף השומרים עצמן היה להם זמן שינה.

ועוד תירצו דלא היו שומרים כולם ביחד, אלא אחד מהמשמר היה ישן ואחד שומר. [על

העזרה, אלא קידשו אותן בית דין בקדושת עזרה. והקילו בהם שלא יהיה להם קדושת עזרה ממש לענין ישיבה ושינה.

עוד יש לומר, שלא בתוכם ממש ישבו, אלא לפניהם. חק נתן שם.

וכבר עמד על זה הראב"ד, וכתב על פי שיטתו שהובאה לעיל בהערה 7, דהיכא דאי אפשר בלא ישיבה, מותר.

12. ומשיטת המפרש נראה, שהם לא היו בכלל השומרים, אלא מעובדי העבודה היו.

אבל ברמב"ם שם מבואר, דאף הם היו מהשומרים.

והראב"ד פירש, שבבית המוקד היו שומרים פרחי כהונה, ולא הרובים. שמשום שקדושתו חמורה יותר מבית אבטינס ובית הניצוץ, שהרי מקצתו בנוי בקודש, ולכן צריך שישמרוהו כהנים שהגיעו לכלל עבודה. שהם יותר בני דעת.

ובליקוטי הלכות כתב, דהרובין ופראי כהונה היינו הך הם. אלא שפראי כהונה קרי לאלו שהיו מוכנים לעבוד למחר. ולפיכך מקומם היה בבית